

Як бачимо з того — справа оздоровлення господарства з боку валюти стає вже власністю крутів, що практично залягаювані в господарстві. Очевидно і спір теоретиків не спляється. Проф. Крижанівський від довгого часу є за урухомленням курсу золотого. Його виступи потували ми вже не раз в „Економічному Огляді“, також і січневий виступ у Варшаві. „Еластичність курсу валюти видається нам гідною рекомендації“ — сказав він як своє „петерум цензео“. З новіших виступів слід занотувати продавальний виступ директора митного департаменту Ва. Фабержевича в „Кур'єрі Пор.“ („Спокуси св. Антонського“), Й. П. Пелініського в „Газ Гавальов-ій“ („Чи нові шляхи?“) і краківського „Часу“, який з нагоди девальюації чеської корони пише на закінчення своїх міркувань ось-що: „Не знаємо чи чеський експеримент повинні ми наслідувати, але напевно повинні ми його перевести“.

НЕ ЗАБУДЬТЕ ПРИГАДАТИ СЕБЕ КУПЮРОН
ПУБЛИЦ.

З ПОДОРОЖНИХ ВРАЖІНЬ.

Моя поїздка на захід. — Виїзд. — У вагоні. — Принагідні знайомі. — Цікаві розмови з поворотними із СРСР.

Наш брат-журналіст дуже сильно відчуває потребу живих знайомих із заходом! дуже радо подорожував би туди, до культурних осередків і великих пахлятих столиць для відомлення думки, для збагачення вражень, для своєрідної реалізації свого інтелектуального механізму. На жаль, такі подорожі наш брат може незначально тільки відбудувати. Це не має спрямованості. Охота, є потреба, є чиста, але нема саме того найважливішого. А це знання спроможності скласти в нас багато дуже поважних т. ар. дрібничок, як ось: паспорт, час, подорожні тура, копійки дороги і т. п.

Часом бувають немислимі потреби виїзду кортось з наших. І тоді такий панікат на подорожнього затискає уста, увороньється у шпирість, переробляє всякі можливі трудові, зпідзвії із самою підготовкою до подорожі і доводять важкими зусиллями остаточно до того, що виїзду у світ на тиждень, а найбільше на два.

У даному випадку я був тим, що завазався виїзду боля до середньої Європи і поїхав. Мав я таке щастя, що до одної столиці приїхав саме за час революційної підготовки, а до другої за час не дуже приємної валютної реформи. Словом: в одній і в другій столиці квітло, калюкотило в реформувалось у насильку щось нове в їх житті. Та про це пізніше.

Починаймо від виїзду. Пів шостої ранком вийшов я зі своєї хати в валізою. Був прикрий морозний вітер і брудний сніг під ногами. Я прикрав одиноким хлібником у напрямі стоянки авто. Треба було спішитись за львівський головний залізничний двір, щоб знайти добре місце в поїзді до Відня і не спізнитись. Чим більше я зближався до центру міста, тим частіше стрічав гурти розбавлених молодих людей, що вертали з карнавалових ночей. Вкінці зупинився я в'язі і поїхав на двір. Якось неприємно почував себе. Хотілося чомусь не йти. Але не належу до тих, що завертають з дороги і тому отримав я скоро від такого прикрого почування та потовував у думках, зовсім не звичайних для мене поїздом, ні в II планам. Авто спливалось. Це був залізничний двір. Біля мене були і тому швидко кроком підійшов до бюску, купив кілька газет на дорогу та відійшов на перон.

Тут почав я шукати відповідного місця. На диво, всі передні 3-їх класи були вже добре об'їзнені. В одному знайшов я вільне місце і сів біля нього. Пряміючи свої речі, почав я мислити товаришів дороги. Між ними відкрив одного знайомого львівського купця, що їхав до Тарнова. З інших цікавили мене дві особи. Біля вікна сидів сильний, плечистий чоловік у сивому у нас плетеному светері та в бронзовій низькій шапці кавказького крою і завазав його обличчя не було симпатичне. У протилежному боці, біля дверей, сиділа молода інтелігентка жінка з маленьким хлопчиком. По війни було велику втому. Була сумна. Дитина дрімала. Жінка була убрана в якусь дуже вже вузеньку, колісць порадку одіж. З вигляду обох цих людей я робив висновок, що вони або вертають або їдуть із СРСР. Все те діялося дуже швидко. Виявилось, що мої здогади мене не обманули.

Мужчина скінчив їсти і вивав із торби московську „Правду“. Я не витримав і заговорив до нього. По українськи він не розумів, по польськи теж ні. Тому я зібрав усі свої знання російської мови і заговорив до нього по російськи. Він відповів. З розмови виявилось, що він чех.

Що їде на відпустку до дому в Харків. Він є кваліфікованим робітником і працює в Харкові в тракторному заводі. Розмова заповнилася для мене цікавою. Рівночасно виявилось, що згадана жінка теж їде туди в СРСР, але зпоза меж України. Це алаєка, бо аж зпід Кавказу. Її чоловік висококваліфікований спец. Вона ж їде відвідати родичів. Такої емоційної стрічі у вагоні я не зазіявся. Тому не диво, що від розмови з цими людьми я сподівався дуже багато. Надіявся почути багато фактичних даних про життя і побут в ОРОР, зокрема у Харкові та взагалі на Україні. Я заступав обох питань. Вони відповідали, але не все щиро і не все безпосередньо. Вони плавно собою вважались. Особливо алергичною у відповідях була моя вона знайома. Я принагідно підкреслював, що не люблю більшовиків і що я є протипанком їхнього устрою та їхніх експериментів у всіх ділянках державного і суспільного життя. Це моє підкреслення мало той наслідок, що чех почав зі мною говорити ширше, а вона знайома оглянішше.

— Ви партійний? — питаю чеського робітника.

— Ні, відповідає.

Розпитую, як йому живеться. Каже, що добре. Всього має достатком. Усе хвалить. Дістає 360 карбов. у місяць. Це вистарчає йому на утримання трьох членів родини. Має жінку і хлопчика 13-літнього. Мешкає в новообудованому робітничому домі. Мешкання складається з одної кімнати, кухні і лазні. Показує фотографію дому, в якому мешкає. Дім великий, але не виправлений. Нагадує свою конструкцією робітничі доми у Відні. Всі проекти для харчування купує в заводських робітничих кооперативах. На заводі працює 12 тисяч робітників. Хвалить собі організацію. Сніг ходить до української школи. Говорить добре по українськи.

— Чому ж ви не вмієте по українськи?

— Мені важко навчитись. По російськи знав я трохи ще перед виїздом до СРСР. Але я розумію по українськи.

— Чому ж мене не розумієте?

— Бо ви говорите якось за чисто по українськи. І я розумію тільки дещо з того, що ви говорите.

Тому-то я говорив з ним далі по російськи, а зі знайомим купцем мішався почиваннями по українськи.

— А як же вам живеться, пані? — питаю жінку, що їде аж зпід Кавказу.

— Живеться! — відповідає.

З сего говорю по німецьки і по російськи. Інших мов, для мене доступних, вона не знає.

— Скільки заробляє ваш чоловік, що є таким поважним спеціалістом?

— Мій чоловік заробляє три тисячі рублів місячно.

— Чи вистарчає вам це на життя, чи складаєте ще щось з того?

— Ні, все пройдемо. Ми там два роки, але досі крім взуття з одіжі нічого не купили, хіба для дитини. Весь заробіток зупинаємо на харчі та на утримання дому. Харчі набуваємо у торгівні по „комерческіх“ цінах. У кооперативах купуємо мало, бо не маємо до них доступу. Чоловік працює дуже багато, а я займаюсь домом і дитиною.

— Чи маєте прислугу?

— Маємо. Платимо служниці 30 карб. місячно, даємо харчі і помешкання.

— А як мешкаєте?

— Мешкаємо в новообудованому домі для спеців. Мешкає в цьому домі 80 родин. Ми маємо чотири кімнати з кухнею і ванною (лазничкою). У нас живе ще сестра чоловіка з двома дітьми, двома теж по спеціві (інженери). Мусимо її утримувати, бо інакше не мала б спроможності жити.

Оповідання тієї молодої жінки зробило на інших подорожних помітне враження.

За одноцілу політику Італії, Угорщини та Австрії.

БЕРЛІН, 23. 2. ПАТ. Німецьке Інформаційне Бюро повідомляє з Будапешту, що у вчорашніх розмов між Італійським державним підсекретарем Сувічом і угорськими державними мужами рішено створити організаційний статут, що устійовував би одноцілу лінію загражничої політики Італії, Угорщини та Австрії з зразок організаційного статуту держав Малої Антанти. Статут підпишуть в Римі.

Гаймверівці приходять до влади.

Долішньо-австрійський сойм зійшовся 22. 2. м. на засідання, в якому президент сойму Фінер створив, що 20 соціал-демократичних мандатів уступивши. Начальник Долішньої Австрії Райтер подякував канц. Долярусові, відомцям, Фейні, військ. коадіт ія доброді-

чим формаціям за швидко зваження збройного повстання і запропонував, щоб сойм з відячності за те, вибрав наступником начальника представника Гаймвери, майора Бара. Внесення прийато одногласно. Також в інших австрійських канц містена влада буде зсеребганізована.

— Як це так — каже купець. — що ви прокиваєте добре (це говорить він до чеха) за 360 карбов., а тут три тисячі їдуть на самий прожиток. А ви кажете, що зі своєї платні ще я убіраюся?

— Це можливо — каже чех. — щоб можна було видати аж 3 тисячі карбов. місячно на самі харчі, навіть для родин, зложеної із 6-ти душ. Там-же все дешеве. Ось це вбрання, що на мені, коштує 150 карб.

Мій знайомий купець узяв у руки матерію і дуже скривився. Вона з самого вигляду представлялась кецько та гірше ніж скромно.

У відповідь на ці застереження чеха скривилась також і молода жінка. Вона показала за дитину і сказала:

— Ось у дитини на ногах чобітки. (Всі ми звернули на них увагу. Вони були з телячої простої шкіри). Ці чобітки для чотирілітнього хлопчика („малючка“) коштують теж 150 карб.

— Як це так? — зареагував нервово чех.

— А так, вони роблені „по заказу“ (за замовлення), бо таких малих у ніякій крамниці (кооперативній) не було можна набити.

— Як так, то що іншого! — успокоївся чех. Далі ця жінка вже старалась участя в загальній розмові з брати. Та були хвилини, коли вона дуже обережно і стримано, але все таки реагувала на надмірні похвали й захоплення чеха для тамошнього життя.

Чех витягнув папіроски, очевидно більшовицькі, і почав нас ними по приятельськи ча-стувати.

— Скільки коштує така коробка папіросок (20 штук)? — питає купець.

— Це коштує 3 карбов.

— А ви все їх курите?

— Так.

— А як же ви можете собі дозволити за це при місячній платні 360 карбов.? Ви ж напевно викурите одну коробку таких папіросок щодня?

Цей запит заскочив нашого поворотця, але не збештежив. Зате помітно вдоволен була таким запитом наша товаришка подорожні.

— Ну, що ж — казав чех. — 3 карб. — це „комерческія“ ціна, а я дістаю ці папіроски в „нашому кооперативі“ значно дешевше, „по себестоїмості“.

Яка в ця „себестоїмость“, того він не сказав. За деякий час балав симпатичний у розмові чех почастувати нас і більшовицькою водкою. Мав її у підручній торбі цілу бутельку. Всі ми подякували.

— „Це т. зв. риконка?“ — сказав я.

— „Нет, монополия“ — відповів чех, але арсумівши мого запиту.

Пальний хід тієї розмови застря.

Вас. Мудрий.

Ширіть наш часопис!

ДЛЯ ОДНОГО НАРОДУ — ОДНА ЛІТЕРАТУРА НА МОВІ!

Хто хоче навчитись добрій українській літературній мові, хто хоче пізнати історію своєї мови, хто хоче довідатися, як де говорять український народ, ТОЙ МУСИТЬ ПЕРЕДПЛАТИТИ НА 1934 РІК

Науково-популярний місячник „РІДНА МОВА“

призначений всебічному вивченню УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ. — Головний Редактор і Видавець проф. д-р ІВАН ОГІЄНКО. — ПЕРЕДПЛАТА: 6 ал. річно, 3 ал. піврічно, 1.50 чвертьрічно. За границею: в Європі 9 ал., поза Європою 2 амер. долари. Зразковий число 50 гр. Контр чекове П. К. О. число 27110. — Адреса Редакції в Адміністрації: Warszawa, ul. Stalowa 25 m. 10.

Як долати до „Рідної Мови“ відкрити тримісячний „БІБЛІОТЕКА РІДНОЇ МОВИ“. — Передплата: 3 ал. річно; за границею: в Європі 5 ал., поза Європою 1 амер. долар

ДЛЯ ОДНОГО НАРОДУ — ОДИН ПРАВОПИС!

Закарпаття.

ВІДКРИТТЯ ДОМІВКИ ЖІН. СЕКЦІЇ Т-ВА „ПРОСВІТА“ В УЖГОРОДІ.

Дня 17. II. ц. р. відбулося в Народньому Домі „Просвіти“ в Ужгороді святочне відкриття домівки Жіночої Секції Т-ва „Просвіта“. Свято почалося промовою директора о. А. Волошина, який підніс вагу і значіння праці жінок в нашому суспільному житті. Поет В. Гренджа-Донський продекламував свій вірш, написаний з приводу відкриття домівки, а голова Жіночої Секції п-ї Ірина Невидська поклала ціль новозаснованої домівки. По офіційній частині відбулася забава з танцями, яка тривала до 2-ої г. ночі. Зазначаємо що подію, як початок оживлення нашого товариського життя, якого в Ужгороді досі за останні роки дуже бракувало. (У. С.)

ЗАЛОЖЕННЯ ПЛАСТОВОГО ХОРУ В ХУСТІ.

На ініціативу бувших „жембористів“ відбулися установчі загальні збори пластового хору в Хусті дня 4. II. ц. р. в держ. нар. школі. На зборах прочитано правилник хору, який одноголосно прийнято, сконстатовано, що до „Краєвого Хору Українських Пластунів“ зголосилося досі 44 душ пластунів (ок) з 23 різних місцевостей Підкарпаття, які на основі правилника згодилися що-місяця з'їжджатися на цілоденну пробу, при чому всі кошти подорожі покривають самі. На зборах вибрано управу хору: голова бр. Ю. Шпирій, д. учнт., зб. пров. в Хусті. Ініціативний комітет подав звіт з підготовчої праці: заложено постійний фонд для хору, на який між іншим зложив книжний дар єпископ А. Стойка в сумі 500 кч., за що збори іменували його почесним членом і добродієм хору.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ С. К. „РУСЬ“.

Дня 4. II. ц. р. відбулися в Ужгороді загальні збори Спортивного Клубу „Русь“. Зборами проводив голова д-р Едмунд Бачинський. Сергій Ефремов реферував про успіхи, які клуб досягнув у минулому році і передав грачам пам'ятні плякети. По зв'язках функціонарів переведено вибори. Функціонарями стали менш-більш ті самі, що були минулого року.

НАЙКРАЩІ ВОВНЯНІ МАТЕРІАЛИ

на швейні мундирки, костюми, мужські убрання та інші шовки

з МАГАЗИНУ НОВИН „ТЕКСТИЛЬ“ — Ст. Залеска
вул. Галицька ч. 18.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 25. ЛЮТОГО 1934.

ЛЕВ ЯСИНЧУК.

У ДОЛИНУ МІССІСІПІ.

Ми поїзд на залізничному шляху, що веде лісами найбільшого американського штату, Пенсильванії. Весняна, зоряна ніч виманила в інших на обсерваційний ганок заднього вагону довжезного поїзду. По обох боках ми лінали за собою уявля покриті чорними від ночі корчми та широкі залізні дороги, яка швидко губилася в тіні. Над нами миготіли зорі, а в далечі розсипалися облави від розсипаних блискавиць. Видно, що десь шаліла буря, тільки грімів громів заглушував чаткання нашого „спіриту“.

Вже яких 20 годин поїздом їдуть у замкненому вагоні. Нарешті на другий день рано перший довгий поїзд на станції Річмонд, Індіана. Значить поїзд переїхав Пенсильванію та Огайо. Доверили міста річкина. Ясна гарна днина, хоч не аніти, як буде кількадесят миль далі. Пова містом претарні городові фарми, а бетоновими інженерства та величезними скляними теліярними. Земля не виглядає дуже родюча: вода то жовта, то сіра. І саме навозять іншою, чорною та жовтою. По полі ходять бовата хедоби

Похорон бельгійського короля.

Похорон бельгійського короля Альберта I, що відбувся минулого четверга в Брюсселі, перемінився у велику маніфестацію в честь покійного монарха. Такого похорону не було від багатьох літ в Європі. Цілу жалібну ярочність увіковічили фільмові знімки, причому до Брюсселю прибуло біля 100 заграничних кореспондентів, деякі літаками. Хід похорону був такий:

В год. 7.30 ранком домовину з тілом короля виставлено на площі перед замком. Був це знак до дефіляди. Кількадесят тисяч б. військових маширувало перед домовиною напро- тязі 2 і пів години.

В год. 10.15 перед домовину заїхала гармата, запряжена в шість чорних коней. Домовину прикріплено до гарматного дула, після чого усталився жалібний похід. Попереду йшов відділ хорунжих, ніс прапори всіх бельгійських полків, далше йшло духовенство з при- масом Бельгії та папським нунцієм. За дже- виною ведено улюбленого коня покійного короля.

Далше йшли: сини кн. Леопольд і кн. Карло, біля них італійський наслідник престолу кн. Гумберт. Кілька кроків за ними йшов президент Франції Лебрен і болгарський король Борис, далше кн. Валії, люксембурзький кн. Фелікс, шведський кн. Карло, батько теперішньої бельгійської королеви, шведський кн. Густав Адольф, наслідник норвезького престолу кн. Оляф, чоловік голландської королеви кн. Гайнріх, румунський кн. Микола, данський князь Аксель, син короля Сіаму кн. Чуля, опі- сая заграничні місці та делегації. Польська де- легация йшла під проводом ген. Конаржев- ського і Янковського. Приватно йшов пніст Ігн. Падеревський.

Одночасно до катедрі прибули кор- меча Єлисавета і княжна Астрід, які згідно з місце- вим звичаєм не взяли участі в похоронному поході.

У брюссельській катедрі домовину зложе- но на підвищеному катафальку. На домовині замість корони і королівського плаща, як ви- магає традиція, уміщено сталевий військовий шолом, якого покійний король уживав підчас світової війни в окопах і военний однострій.

Після жалібного богослуження винесли до- мовину з катедрі і привезли вулицями до цер- кви на передмісті Лякен. Тимчасом князі всі- ли до повозів і відїхали на місце вічного від- починку короля, а жалібний похід посувався по вулицях вулицями. Переходячи попри могилу бельгійського Незнаного Вояка, похід задер-

жався, вшановуючи цей момент одностій- мовчанкою.

Прибувши до Лякен, домовину зложе- перед церквою на катафальку, перед якою ро- почалася військова дефіляда. Попереду йшли французькі й англійські відділи та делегація американського леґіону. Опісля дефілювали бельгійські війська, далше делегації бузних комбатантів із заграниччя з прапорами. Після дефіляди анято домовину з катафальку і пере- несено до церковної крини. де нахочається ло- ження домовини на місці вічного відпочинку ро- дини і голови держав.

В похороні взяли участь коло пів мільона осіб з Бельгії та заграниччя.

В п'ятницю, 23. II. м. відбудеться корона- ція нового короля Леопольда.

КОРОЛЬ АЛЬБЕРТ I.

втішався великою популярністю за свою ге- ройську поставу в часі світової війни. Хоч сам з німецького роду Кобургів і тісно з Ге- генцолернами споріднений, проте в 1914 році без вагання відкинув німецьке ультиматум, ста- нувши на становищі, що честь народу важче бо- ронити незайманість держави, якої він є мо- нархом. Усю війну перебував в окопах. Коли ні- мецькі війська окупували майже цілу Бельгію і він находився з рештками бельгійської армії біля Гавру, — він відкинув запрошення фран- цуського уряду переїхати на французьку тери- торію: як довго — мовляв — залишався один клаттик рідної землі, обов'язком короля є не кидати його. (Які прикрі порівняння викликає в галицьких українців те геройське становище бельгійського короля!). Тому й на домовині Альберта I. поклали всупереч традиції не ко- рону і королівський плащ, а сталевий шолом і воєнський плащ, який він носив на війні.

Другою причиною великої популярності помершого монарха серед народу була його простота і — замишування до спорту. Він особисто скрізь провадив авто та їздив на ровері й мотоциклі. Пристрасно любив теж під'їз- вати аеропланом, ба навіть залюбки їздив на залізничній машині поруч з машиністом (про- вадити потяги, це — як відомо — улюблене заняття болгарського короля Бориса). Був теж завзятим альпіністом. Недавно рада міністрів окремим письмом просила короля пильно до- бати за своє здоров'я і не наражуватися. Але він не послунав — і впав жертвою спорту.

—О—

Штаремберг президентом Австрії?

„Прагер Пост“ повідомляє, що у віденських політичних колах рахуються з уступленням пре- зидента Австрії Мікляса. В Гаймвері агітують, щоб президентом іменувати кн. Штаремберга, бо вибори в нинішніх обставинах виключені. Стається це так, що през. Мікляс не уступить, лише проголосить себе хорим, а тоді його наступ-

ником стає канцлер Дольфус. Тоді Дольфус і- нував би спеціальним розпорядком Штарем- берга президентом Австрії. Велика частина та- с- спільної партії є проти такого рішення. Канц- лер Мікляс уступив, воляти би на його місці бачив Дольфуса. Тоді канцлером став би республі- кан Фей.

Розбитки з „Челюскіна“ видають часопис.

Зі Шмідтового табору в Берлінґовому пролі- ві повідомляють, що будова дерев'яного бараку на пливучому лоді вже покінчена. Вдалося по- будувати справжній мешкальний дім, до якого

перемістили жінок і дітей і частину мушів. „Че- люскінової“ виправи. Члени виправи видали саме і. число настійного часопису під редакцією письменника Семенова.

і чорні свині, яких у нас уже мало видно. На них безмежних рівнинах орють фермери тракто- рами та кіньми. Приорюють високу кукурудзя- ну, а якої ще в осени повідомляли шудьки. Поля перетинають ділячі низинні ріки, а берега- ми порослими деревами, вільхою й вербами.

Індіанополіс (364.000 мешканців), столиця штату. Здовж коротких і рівних вулиць доволі високі будівлі. На перехрестях вулиць більший будинок на зразок ланінгтонського „капітола“, тільки менший. Це штатний парламент. Проти залізничної стації стоїть обеліск зі статуєю. Це пам'ятник війни. Місто торговельне, рухливе має 17 залізничних ліній.

Серед цього урбанізованого степу попадаються густо забудовані села чартеровими будинками, при простих вулицях, висаджених деревами, а навіть високими стрункими тополями. От, уже „Тер От“ зі своїми 62.000 мешканцями, з залізнич- ним розгалуженням до Неорії. Значить — ми вже в потужній частині штату Індіоїс: отже наш поїзд зробив від учора 883 миль. З червоної пе- гли залізнична стація виглядає, як касаря, або твердиня. Такого вигляду надає їй особлива ви- сока, кругла, рівна вежа, немов башта. Це форт.

Експеримент прихилив в Європі поширили людську культуру по преріях Америки. Якоби не воли, то тут сьогодні насильє би табуки дикої звичини. Тепер тут село, бі міста з асфальтова-

ними, рівними вулицями, які перетинає трам- вей. Нехай буде, що це тільки поверхова культура. За нею приїде плідша, бо мусить зрости. А скільки держав не дало цієї поверхової кул- тури при рівнині, або й більших височинах до своєї „горизонтальності“. А зрештою — річ не тільки в тов- щоб аніти, чи навіть розуміти воли світової та- ша, але й у тому, щоб з них користати яко та- сучасній людині. Коли в імя того імялу треба було нищити цілу неалібу до життя черку- расу на північно-американському континенті, в дарма. Від цього світ не зупинився. Сьогодні во- воні опинилися по резерватах, немов у жові- тичних городах.

Залізниця стає з чотирох-шляхової тра- даї і дво-шляховою, а під Бровстонам пере- дить на один шлях. Нема кого волати з бачи- бо людські оселі рідко. Здається, що в ція око- ліччї можуть осісти мільони нового наслідка. І тут чому властиво. Америка во цюсає іт. Тут і трапляються вже дороги з бозотом. На нї ї- рогах можна побачити старосвітську американ- ську бричку з широким підвозом, з товстими колесами й маленьким шпринкуватим сімком з будом на верху. Жито вже висиналося в жито- тоді, як у нас „на Юра сховаться в жито ку- тів“.

Від Покантонга чути по ступоті шовк, як жедемо стрімголов у долину Міссісіпі.

—О—

За 300 — 1.100 долярів.

Несамовиті історії про використання селянської темноти.

(На підставі акту обвинувачення V. Ds. 311-31).

Оповідає Данило Морикішка зі Звенигороду, пов. Бібрка:

З початку 1928 р. Морикішка позичив у Мехля Парнеса 300 дол. на 40 проц. річно і на не підписав нехвальний бланкет. По році Парнес не підписав звороту позиченої готівки разом з закладами в сумі 800 дол. Не бажаючи плати відсотками в сумі 800 дол. Морикішка відступив Парнесові на умовлення свого довця в сумі 800 дол. грунт „Підсика-Стежак“ з гу в сумі 800 дол. до 6-ох місяців за 1000 правом відкуплення до 6-ох місяців за 1000 дол. По 6-ох місяцях Морикішка спізнився на один день і мусів ще доплатити 100 дол. і справді контрактом з 11. VII. 1929 р., зладженим у канцелярії д-ра Шренця в Бібрі, відкупив той грунт за 1.100 дол. від Юди Парнеса, батька Мехля Парнеса, при чому дав Мехлеві 850 дол. у готівці, а на решту, себто 250 дол., дав 3 невиконані векслі, зобов'язуючись викупити їх до 3-ох місяців.

Коли Морикішка не міг викупити векслів, Мехель Парнес зложив їх у канцелярії д-ра Корнеса і д-ра Вайса у Львові, а ті зажадали від Морикішки заплати за них 315 дол. Морикішка дав адвокатам за поквитуванням 75 дол., згодом ще 115 дол., але ті поквитування забрали від нього Парнес, коли той показував йому їх на доказ, що сплачує борг. Потім Парнес відібрав векслі від львівських адвокатів, зложив їх на суму 337 дол. і переніс до адвоката д-ра Шренця в Бібрі. Тут заскаржив Морикішку, а цей, не бажаючи процесуватися, не зробив векслівних замітів, тим більше, що вже платив на борг 190 дол. Накази стали правосильні і Морикішка заплатив адвокату за поквитуванням борг з коштами разом у сумі 389 дол. і 365.30 зол.

ГАЛАНТЕРІЯ ЖІНОЧІ, ЧУЖЕСЬКА У ВЕЛИКИМ ВИБОРІ — ПО ЦІНАХ ДУЖЕ НИЗЬКИХ. — Поручає Ф. М. ЗІГМУНТ ЗАЛЕСКИЙ
Ботініч ч. 4. 13—180

На тому історія не кіньється. Жінка Морикішки задумала віддати його під курателю. І тут знову являється Парнес зі спільником Нухимом Бляйхом та обіцяють дати Морикішці адвоката, який оборонить його перед курателем. За це кажуть собі підписати вексель на 100 дол. Морикішка дав вексель та ще доплатив готівкою 20 дол. В міжчасі Морикішка погодився з жінкою і зажадав звороту векселя, бо, мовляв, Парнес і Бляйх нічого в його справі не робили. Але ті запевнили, що вже дали адвокату гроші, а щоб не процесуватися, то Морикішка погодився з ними, а саме дав їм половину грошей „Горбок“ вартості 200 дол., на що списано контракт у адвоката д-ра Шренця в Бібрі.

Так каже акт обвинувачення на підставі свідань Морикішки. Нехай би з того не все було правдою, нехай би для правди лишилося з того лише 10-а частина, то й того досить. Це несамовита історія.

ЯК МАРІЯ АНДРУШКО РЯТУВАЛА ГРУНТ?

Марія Андрушко дістала в 1927 р. від Магди Ониськів 3 морги поля і частину дому з обов'язком удержувати даруючу до смерті. По якомусь часі Ониськів заскаржила Андрушко в унесажненні даровизни. На це навінувся Бейліш Аліфанц і предложив Марії Андрушко за відповідну винагороду перевести й оплатити процес.

М. Андрушко витрала процес, а коли дістала від адвоката рахунок коштів лише на 53 зол., дала переконатися, що ті кошти були 250 дол. і на ту суму виставила Аліфанцові вексель у бланкеті. На умовлення цієї суми Аліфанц зложив пів морга поля. На полі було право досмертного ажivanja на річ даруючої, але Аліфанц запевнив, що з тим можна собі порахувати, що можна зробити якийсь поділ, що він не все зробить, але Андрушко мусить дати йому на забезпечення коштів вексель на суму 164 дол.

Аліфанц дійсно перевів поділ, а потім заскаржив Марію Андрушко за заплату 250 і 164 дол. Коли вона діставала накази заплати, Аліфанц з'явився завісім рівночасно, заперечував Андрушко, що це тільки така судово-формальність, що тут іде лиш про забезпечення і відбирав того самого дня накази. Піддаючись заляканню Аліфанца, Андрушко не вносила замітів і накази заплати ставали правосильними. Тоді зацікавив грунт М. Андрушко і на ліценції купив частину об'єкта і біля пів морга землі, які М. Андрушко дістала від Магди Ониськів шляхом даровизни. Мав

за це заплатити 4.510 зол., отже по потрученні його вірительності 414 дол. і коштів мав ще зложити до депозиту 341.50 зол.

Мехель Парнес, Бляйх і Аліфанц представили Марії Андрушко, що повновласник Марії й Анни Ониськів має заскаржити її до суду з причини покрадання при поділі Ониськового грунту. Вони обіцяли боронити її і вести за неї процес, який на їх думку мав би коштувати 100 дол. За це, за їх намовою, М. Андрушко записала їм чверть морга ниви „Загуминки“ і пів морга ниви „Стег“, а вони зараз того пів морга продали Ользі Леськів за 130 дол. Мало того, вони заскаржили Марію Андрушко до позовного суду за 275 дол., які вона ніби-то завинила їм за процесові кошти, і суд таки признав їм 187 дол.

По тих усіх комбінаціях Марії Андрушко залишилася вже сама лиш хата без ґрунту. Зіставляючи це все разом, акт обвинувачення каже так:

„Обвинувачені Мехель Парнес, Бляйх і Аліфанц, знаючи про це, що Марія Андрушко дістала від Магди Ониськів 3 морги поля і частину дому з титулу даровизни з обов'язком удержувати даруючу до смерті, а бажаючи самі добути те, що Марія Андрушко дістала „за дурно“, створювали замотані і нібито грізні для неї ситуації. Зdezорієнтувавши таким чином недосвідчену селянку, дійшли зквіні до посідання цілої її даровизни, оправдуючи свій успіх словами: „як хтось краде коні, мусить мати в суді викрути“, або „вона зарармо дістала, то й я зарармо взяв, хай тепер варює“.

Також історія не із звичайних.

30.000 чехів йшло

„Ль Реджіме Фаніста“ твердить, що більшість зброї австрійських революціонерів походила з Чехословаччини. Доставка її кораблями з Братислави до Відня а також залізницею через Гміден. Осідком австрійської соц. партії, твердить аґалянний часопис, є Брно. „Ль Лявора Фаніста“ стверджує, що мушкеті, сконфісковані повстанцям, мав атак чел. фабрики „Звіков“ (Нікав).

ФІРАНКИ, КОВДРИ, ПОСТІЛЬ

від найвибагливіших до найдешевших

В И Р І Б Н Я

853

ВАНК, Марійська Площа ч. 6.

Неспокій в Нікарагуї.

МАНАГУА, (Нікарагуа) 23. 2. ПАТ. Слабкий провідник нікарагуанських повстанців ген. Августо Сантіно агнував учора в бою з урядовим військом. Убиті теж брат генерала, Сохрат Сантіно та генерали Уманзор і Естрада. Оголошений в тій справі урядовий комунікат стверджує, що Сантіно та його найближчих співробітників убили всупереч виразним інструкціям президента республіки, який загарантував їм життя, окільки не покинуть столиці. З огляду на популярність серед широких мас населення, якого користувався ген. Сантіно, наказано слідство. Президент держави звернувся до конгресу, щоб видати спеціальні розпорядки задля вдержання порядку.

МАНАГУА, 23. 2. ПАТ. Про вбивство ген. Сантіна, провідника повстанців, подають такі подробиці: ген. Сантіно одержав приказ ставитися перед членами національної гвардії в справі розбродження його прихильників. Ген. Сантіно відмовився виконати приказ і тому його застрілили. Між жертвами замаху знаходиться теж провідник партії праці Сальватієра.

ПРИ РІЖНИХ НЕДОМАГАННЯХ природна гірка вода FRANCISZKA-JÓZEFA ділає приємно і значно зменшує ті недомогання; часто мала скількість ділає вже певно. Пор. П лікарі.

Відневі на поміч?

Маларський „Пешті Гірлян“ повідомляє, що цілу революцію зорганізували були чехи, що в Піріху заклали пакт соціалісти всіх держав у справі оборони австрійських соціалістів. Братиславський секретар соц. дем. партії Ох алевина був австрійських соціалістів про поміч чехів. У Братиславі, мовляв, зібралось було 30.000 робітничих рухівників, що мали йти до Австрії, ніби то для оборони відеческих чехів.

Процес, що відомий буде аж за 25 літ.

Процес великої шпінської організації, який відбувається саме в місті Або у Фінляндії, зацікавив усьо громадську думку. Відбувається процес при зачинених дверях, бо прилюдний хід процесу міг би бути небезпечний наслідком виявлення державних тайн. Двох із чотирьох адвокатів признали невідповідними для оборони.

Всі обвинувачені є у в'язничній одежі. Друга з черги аїнавала зачальниці шпінської організації Марія Марґінова. Вже першого дня

виявилось, що процес потребує кілька тижнів, бо самі протоколи переслухань займають 1.5000 ст. машинного письма.

Тому, що суд постановив, що процес має йти при зачинених дверях, його подробиці відомі будуть шойно за 25 літ. Показується це тим, що на основі фінляндського пресового закону змїет документів, які суд приказав задержати в тайні, можна подати до прилюдного відома шойно за 25 літ.

Радісна вістка.

На весні зачнеється будова церкви СС. Василіянок у Львові.

Громадяни, будуюмо у Льва-города храм Господній! Серед повної злиднів, пригноблення та малодушності приходимо до вас з тим бадьорим закликком, бо можемо поділитися з вами радісною вісткою, що за кілька місяців приступаємо до будови церкви СС. Василіянок при вул. Потоцького 95., на передмісті Вулька-Новий Світ. Окоординувана праця Комітету будови найшляхетніший вілгомін серед ідейної частини нашого громадянства, тої світї нації, що не кріпким словом, але кріпким патріотичним ділом, змінює праці та жертвою свого майна творить для нації вартості на цілі століття. Перегляньмо лісту найповажніших жертводавців, а вайлемо там імена тих нещодажних мїчан та перемінан — Божеського, Яри, Городецького, Стоцького та інших, що своїм загалом так дуже пригадують ревних для батьківської віри братчиків старої Львівської Русі. Спитаєте про робітників у праці Комітету, а там найаєте їх побіж кількох інтелігентів. Ось у чім же й архї причина нашої радості, що на місці патріотичного слова стає патріотичне діло твердих робітничих рук. Не агадуємо вже про невинну працю СС. Василіянок.

За 20 місяців праці Комітету прибувало досі понад 20 тисяч зол., не вчилюючи жоді жертв у натурі. За волозину тих грошей закуплено та ввезено вже на церковну площу 120 тисяч цегол, 100 фір піску, 3 вагони вапна й і вагон деревного матеріалу.

Попередні плани церкви проєкту івав архит. Соцїал амінеко значно, числячися а поєзном

новочасної архітектури та вимогами будівельного уряду. Остаточну редакцію плану прийняв вже окрема комісія знавців нашого мистецтва. Діставемо храм модерного стилю, але з прикметами українського будівництва. Під церквою буде збудована велика сая, що служатиме потребам школи СС. Василіянок та українського громадянства тої ділянки Львова.

Ігуменат монастиря пішов нааустрія слушним домаганням громадянства, що бажало забезпечити в тому заправі, що новозбудований храм буде служити потребам вірних. Митрополітний Ординаріат вже прирік, що при новій церкві постане філія архикафедральної парохії св. Юра, а СС. Василіянки допоможуть до удержання постійного священика, що буде обслуговувати духовні потреби їх та доколичного українського населення.

Як тільки злізе сніг, відбудеться посвячення площі, а в травні приступаємо до закладання фундаментів під нову церкву.

Громадяни українського Львова та Галицької Землі! Поможіть почате діло довести якнайскорше до кінця! Паміаємо з пороку забути славіні традиції Львівської Русі давніх століть, коли в нашій кінній горолі було понад 13 церков. Нехай приїзла ідейної горетни вулицьких передмішай світять всім, хто розуміє, яким могутнім баєціоном стає нині церква в житті недержавної нації. Нехай ніхто не заспокоє свого громадянського сумління, що жертвою 3-а пол. шї сповнив уже свій обов'язок українця горола Львова! На будову твердого діла, яким є церква,

жертва мусить бути більша, бо лиш по жертвенності цінити мусимо питомий тягар патріотичному одишці.

Зокрема Комітет будови звертається до старших бездітних людей: може по смерті не буде кому помянути ваші душі, тому передайте той обов'язок у руки ОО. Василіянок. Хто виплатить одноразово або ратами 500 зол. на будову церкви, буде вшанований у помянці ктиторів храму, за яких душі щомісяця буде відправлятися одна Служба Божа по всі часи, допл. істаувані буде монастир.

Звертаємося до всіх побожних українських сердець: шліть жертви на будову, перш ніж у Львові, декларуйте добровільно означені суми, фундуєте собі місця ктиторів храму!

Жертви та ратами оплати просимо слати на конто Почтової Каси Опалності ч. 412.341 „Комітету будови церкви ОО. Василіянок у Львові“. Чистий чековий біяжет можна дістати в кожному поштовім уряді за 5 сот. та гроші переслати без поштової оплати.

При кінці подаємо виказ попередніх жертводавців, що дали від 50 зол. вгору. Жертвували в золотих: по 300 Експ. Митрополит і Земельний Пшотечний Банк; 265.50 Ігн. Моніка Полянська; по 200: Ольга Панчишова, Мих. і Кат. Ярли, А. Трива; 180 о. В. Липицький; 177 Ігн. М. Махрина (Америка); 165 Учнт. Збір шкіл ОО. Василіянок при вул. Потопського; 150 о. М. Нада; 135 Бібальос; 132 Ева Дулак (Америка); 110 К. Лагодинська; по 100 о. А. Бучацький, Ів. Витковичка, радн. Гавуляк, А. Костишин, І. Рипник, д-р М. Чубатий, С. Хаалерес, А. Ширба; 89 М. Горюхін; 84 о. Е. Громницький; 50 Ю. Марквич; 75 Ольга Бачинська; 70 К. Гладилонич; 60 Е. Тишківська; 55 А. Роїк; 52 Ів. Куліш; по 50 Марія Бізелька, Т. Вітковицька, Г. Гречук, през. В. Децикевич, о. Ю. Даврович, Достова, Заведення Злота, І. Калівець, Н. Липишнюк, Марійське Т-во Павл. М. Стоцький, П. Свірський, д-р А. Чаплінський, С. Шанковська. — Жертви нижче 50 зол., оскільки ще не були оголошені, будуть подані до загального відомо півітте.

Крім того аложили в натурі такі жертви: мистці О. Новаківський, І. Труш, І. Іванець, С. Гордишський, М. Морачевська, Курязас і ін. твори своєї руки. ОО. Василіяни (Лаврів) і вагон дошок, ОО. Студити (Львів) 100 фір пісугу, Володимирський Данило фелон, радн. Гавуляк напрестольний хрест, Ів. Левинська срібну тацуу з ампулками. Поватим п. Кузьмич декларував чашу, а п. Стефанівський хрест на голову церковну багю.

По широкому світі.

— Канцлер Дольфус вибирається з початком березня до Риму, щоб обговорити з Мусолінім справу реформи в Австрії та низку справ з ділянки міжнародної політики.

— З Праги зачувати, що губернатором чехословацького Національного Банку буде іменованний мабуть проф. Вільш, один з ініціаторів нової чехословацької монетарної політики.

— Урядовий комісар м. Відня д-р Шміц визначив спеціальну комісію, що має переміняти різні назви вулиць і площ. М. ін. дім, звааний домом Матеотія, переіменовано на дім Джорданія, відомого фашистського провідника.

— Федерація англійських вуглекопів оголосила під адресою уряду меморіал, в яким домагається почину валя розвазання міжнародних умов у справі загально-світового вуглевого порозуміння між країнами, що продувають і консумують.

Сніговія в Греції.

Від кількох днів великі сніги впали в усіх Атиці та в південно-східній частині грецького архипелагу й на острові Крети. В Афінах верства снігу доходила до 50 см., а в довколишніх місцевостях, трохи вище над рівнем моря як нпр. у Кіфісії та Амарусі було снігу й за метр. Такого снігу не пам'ятають там від 1911 р. і він узагалі є рідким явищем у Греції. В Піреїсі замерзло троє людей. В Афінах ставили трамваї. Школи наслідком розпорядку влади були зачинені. Багато крамниць не відчиняли. Нижчі службовці, як листарі, робітники чинення вулиць, консьортери часописів не прийшли до праці. В різних місцевостях ушкоджена телеграфічна й телефонічна сполука. Підміські залізничні не функціонували. З усіх місцевостей Греції повідомляють, що температура впала на 3—11 ст. нижче зєра.

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ШО ОГОВОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ.

2 Найбільші успіхи сезону

це

Родина і Товаріщ

3 українського життя у Львові.

Комунікат Народної Організації українців м. Львова до усіх її членів.

Рішенням Осередньої Старшини Народної Організації з дня 20. січня ц. р. доручено Ліваничевим Нар. Організаціям в місцях бергані і квітні ц. р. перевести перевірку членів на діяльність. Виконуючи отже доручення, до кожного члена Нар. Орг. зайде в тому часі член Старшини.

Заява АНУМ в справі виставки

З огляду на репрезентативний характер „Ретроспективної Виставки українського мистецтва“, улаженої д-ром І. Свенціцьким у Варшаві, Асоціація Незалежних Українських Мистців протестує проти форми і способу її переведення. Через недбалість і невмілий підбір експонатів, зведено на нівець сучасні наші мистецькі досягнення (і викривлено старе мистецтво) зі шкодою для українського мистецтва в цілому, для мистців і для Нації, якої мистецьку культуру представлено в невідповідній освітленні.

Стверджуємо, що д-р І. Свенціцький не звертався ані до мистецьких українських орга-

Поданоци це до відомо нашим членам, просямо віднести з повним довірям до провідуючих Старшин і дати їм відповіді на їх запити.

За Народну Організацію Українців м. Львова: Д-р Ст. Біляк голова, А. Добрянський секретар.

д-ра І. Свенціцького у Варшаві.

нізації, ані до окремих мистців, і перш ніж виставку виключно по своїй впадоби, на власну руку, через що попало на виставку багато випадкових експонатів, які до ніякої репрезентації не надаються.

Застерігаємося проти самовільного виставлювання мистецьких творів, хочби вони були власністю Музею, без повідомлень живих авторів і без їх згоди.

ЗА АСОЦІАЦІЮ НЕЗАЛЕЖНИХ УКРАЇНСЬКИХ МИСТЦІВ

Ярослава Музика, Михайло Осінчук, Павло Ковжун.

У Львові, дня 21. II. 1934.

Шукають вбивників.

ПАРИЖ, 23. 2. ПАТ. На конференції, яку відбули міністри внутрішніх справ і справедливості з прем'єром Думергом, постановлено зробити все, щоб викрити вбивників раднича судового трибуналу Пресса. За викриття злочинців визначено нагороду 100.000 франків.

ПЕРШІ „ГОЛОДНІ“ В ЛЬОНДОНІ.

У п'ятницю прийшов до Лондону перший відділ 50 безробітних жінок із Дербі, що беруть участь у поході „голодних“. Це жінки, що не мають праці, або жінки робітників, що вже 8-й рік не мають праці. В п'ятницю мають уже бути в Лондоні всі відділи походу. В суботу будуть походи по місті.

Коронування бельгійського короля.

23. лютого припинено на два дні жалобу, проголошену з приводу трагічної смерті короля Альберта, з огляду на коронування. Коронування почалося в п'ятницю 23. лютого в 9-й год. рано тріумфальним відом Леопольда III. до замку. Попереду короля йхав гурт генералів, описав король Леопольд III. ніхав у браму замку, а описав на чолі почесного відділу кінноти поїздився до місті. Підчас в'їзду короля до міста артилерія віддала 101 стрільб В год. 11. на святотичнім засіданні парламенту проголосили Леопольда III. королем Бельгії.

Репресії в Лінцу.

В Лінцу відбулася розправа проти трьох соціал-демократів, робітників, що вбили п'як. Надера і двох воїнів полку альпійських стрільців. Двох засуджено на кару смерті, одначе тільки одного страчено, а другому переіменено кару на досмертну в'язницю.

Число арештованих у зв'язку з останніми подіями зростає і дійшло до 800 осіб. Арештованих соціалістів, проти яких ведеться карне судство, інтерновано покищо в концентраційному таборі.

ОСТАННЯ ДОРОГА

ПОКІЙНОГО Д-РА І. М. КРУШЕЛЬНИЦЬКОГО

Похорони Покійного д-ра проф. Івана Маріановича Крушельницького відбулися у Львові дня 22. II. м. До богослуження в каплиці анатомії при вул. Пекарській сталили в год. 2. по пол.: о. крил. Громницький, о. крил. Кишакевич, о. дир. Горчинський, о. Ярославич та о. Василів. Співав муж. хор ради Купчинського. Коло год. 2.30 похоронний похід вирушив на Янівське кладовище. На переді йшли учениці шкіл „Р. Ш.“ з кількома вінцями від учениць, дирекції й учит. збору, Батьківського Кружка та Кружка „Р. Ш.“ ім. М. Шашкевича. Потім йшли учениці шкіл „Р. Ш.“, учні з Малої Семінарії, хор і духовенство. За домовиною йшли: дружина Покійного, брат, дві сестри, рідня, голова і члени Год. Управи „Р. Ш.“, члени „Мо-

лоді Громади“, учительство приватних і державних шкіл, студентки та студенти української й багато інтелігенції. Над відкритою могилою промовляли: о. Горчинський, д-р В. Девід „Учит. Громади“, проф. М. Матіва-Мельник від управи й учит. збору, п'як Янович, VII кл., від гімназії „Р. Ш.“ і п'як Рожайовська від семінарії „Р. Ш.“. Промовці підносили не буденні прикмети Покійного як педагога, вченого та суспільного діяча. Особливо заворушала всіх до сліз поетична промова проф. М. Матіва-Мельника. Сумерк настав уже, коли вставне „Вічна пам'ять“ прощало Покійного на далеку дорогу.

Зі сойму.

На пленарному засіданні сойму в п'ятницю погодили 8 законів, що ратифікують різні закордонні умови. Закони ті приляди односторонно. Коли прийшло до дискусії над ратифікацією польсько-більшовицького трактату, комуністичний посол Рожек хотів говорити про гостинність Бека в Москві. Маршал після 3-х хвилин мовчання відібрав йому голос.

НОВИНКИ

— ЦЕРКОВНІ БРОКАТИ, борті, фредазі, камені, хрести, ПАНАМУ до вишивання фелонів і фел. ДЗЮННИ, всі готові церковні річі, плахетні книжки, свічки КАДІЛЛО, печатки для Парох. Урядів, писанок-сріб і альпакове СТОЛОВЕ зілля, НАКРИТТЯ, ПРАПОРТИ і відзнаки, поручає Дім тор.-пром. „ДОСТАВА“ у Львові, Домініканська 11/1. і Руська ч. 20. а Перекишні. Кастюшка 5. і в Тернополі, Писудського 6. 1106 6-10

— ЯК РОЗБУДУВАТИ ВАРСТАТИ ПРАЦІ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ У КРАЮ. Повідомляємо всіх зацікавлених конкурсом „Діла“ на економічні статті під поданням вгорі наголовком, що жорі, діставши до оцінки 36 статей, ще не вирішили остаточно, які статті будуть преміювані. Сподіємося, що вислід оцінки жорі проголосимо за яких 10 днів.

— Японський лікар д-р Олександр Ючос (Warszawa, Nowy Swiat 59, m. 7), спеціаліст внутрішніх недуг, лічить ліками, приладами особисто з японського зілля, особливо у випадках ревматизму, епілепсії, астми, у недугах серця і венеричних. 1070 3-3

— Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хоружина 5, поручає: ковдри, матраци по найкращим цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 524 7-100

— З Вишого Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові. Піврічні пописи елеві В. Муз. Інст. відбуються в днях 26. лютого (понеділок) в год. 4-тій по пол. в малій салі Муз. Т-ва і в год. 5-тій по пол. в великій салі Муз. Т-ва (шніжні роки). в середу 28. лютого в год. 7.30 веч. у великій салі Муз. Т-ва (вишні роки). присвячений пам'яті померлого великого чеського педагога О. Шенка, і в год. 3. березня в год. 6-тій веч. у малій салі Муз. Т-ва (середні роки). В продукційх беруть участь елеви клас фортепіану, скрипки, альта, чело, сольоспіва, смичкова оркестра і струнний квартет. Ціна адограмки 50 сот. 1132 1-2

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

„Зграва“ Український Театр.
Ща артистичний провідник П. Блавацького.

Сала театру „Річвордностей“.
Пятниця, 2. III. год. 15:30 „Земля“ (Щи-
ли змислені).
Пятниця, 2. III. год. 19:30, Тарас Буль-
ба, історична песа на 3 дії за Гоголем.
Сала театру „Мінсон“, вул. Осолоп-
ський ч. 10.
Субота, 3. III. „Мужчина з минулим“.
Неділя, 4. III. год. 15:30 „Мужчина з ми-
нулим“.
Неділя, 4. III. год. 19:30 „Зміна“.
Поведінка, 5. III. „Будівничий Соляс“,
Викторія, 6. III. „Летто“.
Відкриття проле „Совітний Банер“, вул.
Гуська.

Український Театр (м. І. Тобілевича):
Калуш.

23. II. Ревія „Наша парада“.
25. II. Сонце Руїни.
26. II. Прем'єра „Ельга“ Гавтмана,
виставка М. Боніака. З Калуша іде
театр до Долини, Болехова і Стрия.

Великий Миський Театр.

Субота, 24. II. год. 12 в пол. „Варшав-
ський Театр для дітей“.
Субота, 24. II. год. 7:30 веч. „Родина“.
Неділя, 25. II. год. 12 в пол. „Варшав-
ський Театр для дітей“.
Неділя, 25. II. год. 3:30 попол. „Чоловік
яко був четвергом“.
Неділя, 25. II. год. 7:30 веч. „Родина“.

Театр Річвордностей.

Субота, 24. II. год. 7:30 веч. „Товаріш“.
Неділя, 25. II. год. 8:30 попол. „Но, но,
Нането“ ціли найкращі.
Неділя, 25. II. год. 7:30 веч. „Товаріш“.

Кіно.

АДРІА: „Левонар із Нотр Даму“.
АПОЛЬО: „Пробудь“ (фільм з гу-
тульського життя).

АТЛАНТИК: „Парада резервістів“.

ВАНДА: „Чоловік жалпа“.

КАСІНО: „Рандеву в Відні“.

КОЛСЕЙ: „Золоті сльози“, ревія
„Останній усміх“.

КОМЕРНИК: „Гарний є світ“ (Моріс
Шевальє).

МІРАЖ: „Королівський любов“.

МАРУСЕНЬКА: „Гарний є світ“ (Моріс
Шевальє).

МУЗА: „Наварро пива“ (Бастер Кі-
тон).

ПАЛАС: „Пригода на Ліді“.

ПАН: „Роскішна пригода“ та ревія.

ПАСАЖ: „Дивогляд“, „Фліп і Фліп“.

ХІМЕРА: „Заборонена мезодія“ (Нос.
Меджа).

СТІШЕВ: „Забута мезодія“, ревія
„Газо 15-851“.

УТІХА: „Нагана“ та ревія.

Закордонне радіо.

Субота, 24. лютого 1934.
Відень (506,8) 17:00 Концерт, 19:00 Піс-
ні Гуг. Вольфа (Міхальська, сопран), 20:30
„Модель“ оп. Сутпе, Моравська Остра-
ва (359,1) 20:30 Радіофілія (легка музика,
пісеньки) Прага (470,2) 21:00 Концерт,
Париж (1724) 13:00 Легка музика, Бер-
лін (356,7) 17:30 Фортенія, 19:00 Оп. му-
зика, спін, Мінхен (403,4) 20:05 Концерт
симф. оркестри, Бухарешт (212,6) 20:50
Спіл, Мільно (365,6) 13:00 Тоіо, Рим (420,8)
13:00 Легка музика, 17:40 Концерт, 21:00
Опера.

Неділя, 25. лютого 1934.

Відень (506,8) 11:25 Симф. концерт,
19:00 Нар. пісн., Прага (470,2) 9:15 Віо-
лончель, 12:15 Концерт військ. оркестри,
Париж (1724) 21:30 „Роз де Франс“ оп.
Говверта, Люблін (369,3) 10:30 Вок кон-
церт, 11:15 Нар. музика, 20:00 Опера,
Рига (514,6) 20:25, 21:15 Спіл, Кенігс-
бергшвен (1571) 19:05 Пісн. з чиста вій-
ни, Лінгенберг (355,5) 21:00 Мопартоніс
„Ревієк“ оркестра, хор, Лайпціг (382,2)
13:05 Концерт солісти (музика, спін),
Бреслав (315,5) 20:00 „Валентин“ песа
Шілера, муз. Затаера, Бухарешт (212,6)
12:50, 20:00 Спіл, Будапешт (349,5) 19:35
„Драйнедерблау“ оп. Шуберта, 22:25
Лит. музика, Мільно (365,6) 13:30 Легка
музика, 21:00 Опера, Рим (420,8) 17:40
Симф. концерт.

Львівське радіо.

Субота, 24. лютого 1934.

7:00—8:00 Ранішня аудіція, 10:05, 12:35
Закордонний концерт, 12:25 Репертуар те-
атри гр. півні, 13:30 Господарські віс-
ти, 15:50 Пісн. в супр. фортепіано, 16:00
Акт для доросл., концерт, 16:40 Лейдін
фр. мови, 16:55 Концерт (музика, спін),
17:50 Півня Красівського т-ва, 18:00 Ре-

портан, 18:20, 19:15 Вечірка, 18:35 Діалог,
спін, 19:00 Адамова а. нагоди лотиско-
го свята, 19:15 Репитанті посей, 19:40,
19:45 Спортивні вісти, 19:55 Сіквара верум,
20:00 Вибрані думки, 20:02 Легка музика,
пісеньки, 21:00 Почт. техн. суринька,
21:20 Концерт творів Падаревського, 22:00
Тангова музика, 22:05 Видеоска задули.

Неділя, 25. лютого 1934.

9:00—10:00 Ранішня аудіція, 12:10 Ме-
теоролог. вісти, 12:15 Муз. поранок,
14:00 Супр. діл на селі, 14:20 огляд рин-
ків різних продуктів, 14:35 Шось для
кожного (гр. півні), 15:00 Лікувальні
ростини, 15:12 Грам. музика, 15:20 Саль-
мова музика 16:30 Чвертьгодина славних
аудіцій (а. Сігеві, скринка) в гр. півні,
16:45 Літ. чвертьгодина „Добрий Фа-
ром“, 17:00 Півня прані на весь рік сіль-
ської господарстві, 17:15 „Що таке та
співає піднізельське село“ (музика, спін),
18:00 „Стефко“ на осп. Денали, 18:40 Ме-
лодія в оп. „Діля з екрану“ (гр. півні),
19:00 „Чи напому місту грозили небез-
пекі тифу?“, 19:10 Вечірка, 19:50 Вибрані
думки, 19:52 Невідомий твір Фадалі
„Трикутний напелюх“ (гр. півні), 20:25
Гамікові знагання Польща - Німеччина,
21:00 Лише для бріджистів, 21:20 На ве-
селей льв. хвилі, 22:15, 22:16 Спортивні
вісти, 22:20, 22:30 Легка музика, 23:05
Найгарніші твори в грам. півні.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотах

5:31

Золото: Долари 9:03—9:06, Франки фр.

36:30—36:50, Дулати 83:70—84:00, Корони

37:70—37:90, Рублі 46:50—47:00.

Срібло: Корони 0:30 Фальсони 0:75, Рублі

1:30.

У Варшаві були такі курси: Лондон

27:07—27:08, Париж 34:90, Берлін 210:70,

Ціріх 171:41, Амстердам 357:30, НьюЙорк

набелі 5:33 і ціл. НьюЙорк чекі без тран.

ЗБИЖЕ.

Ціни пар. Підлоотиска л. наг. Львів

Жито збірье від до від до

Ячмінь пережел. 12:00 13:25

Овес д. незаніж. 8:75 9:25 10:75 11:25

Овес д. сиріж. 8:00 8:25 10:50 10:25

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам для

23. II. масло 3:10, молоко, —18, сметана

—30, яля 3—

Тенденція на масло, сметану молока

і яля удержана.

Ціни биті птці з птахомислярні „Масло-
союзу“ за 1 кг.:

Рід: Добірні: I-а II-а

Кури молоді на печення 1:85 1:50 1:40

Кури на росі 1:85 1:50 1:40

Качки 1:55 1:40 1:10

Гуси 1:50 1:30 1:05

Індки 1:80 1:65 1:55

Пантарни за одну штуку 2:50

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Замість квітів на домовину бл. п.

Софії Лопатинської-Россовської ажила

10 год. на Рідну Школу п. Наталя Ку-

дильська. Борислав.

Чергові виклади Укр. Тех. Т-ва про

рекламу: 1) Світова реклама — інж.

Казимир Р. і 2) Вистави й виїски —

лпр. Борне С. відбуються в неділю,

25. II. в год. 11. п. поз. в салі „Бесіди“,

Рутівського ч. 23.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ФАРМА РОДІЛЕНДІВ (Кармазіні),

Котельної, Майдан, почта Bednarski, по-

ручає виготовити хліп, одностенні куряти

і 3—4 місячні курочки. — Приймає яля

до вигалу. При запиті долати марку.

1101 3—2

ВУГОЛЬ: Калитки, Байки 14. Тех. 38—24

1006 12—30

ШУКНЕ аялти у Львові заокантована

учителька. Може зложити 2—3:000 золо-

тих каліт або до підприємства як вигладу

до обороту, або до спілки. Згодошення

по „Діля“ під „3:000“. 1126 3—2

УНЕВАЖНЮЮ мої агублені 20. лютого

ц. м. документи: „Довід особисті“, вій-

ськину аялечку (з мобілізаційною по-

свідкою) й легітимізі Сувальної Обел-

нечадні, всі аялгані у Львові, Іван

Михайло Ведрило, Львів, вул. Городен-

ка 127/XVIII. 1131 3—3

За
сонцем полудня
Прогулька до Палестини, Греції і Ту-
реччини кораблем „Польонія“ по
Чорному і Середземному морі
21. березня 1934 р.
Ціни білетів від зол. 400.
Лінія Польсько-Палестинська
у Варшаві, вул. Маршалківська 116
„Гдині, вул. Вашингтона
„Львові, вул. На Бзоне ч. 2
„Краківі, вул. Любич ч. 3
„Ряшені, вул. Гроттгера ч. 1004
та в П.Б.П. „Орбіс“
Wagons-Lits-Cook.
840

АВТОПОРАДНЯ приймає до комісової
продажі самоходи і мотоцикли. — Львів,
Зелена 51. Телеф. 57-77. 1107 3—3

ДВІ КІМНАТИ, передпокої, кухня, побіч
Личаківського парку, недалеко трамває-
вої зупинки, зараз до винайму. Місячне
копірне 60 зол. Ігнат. Куріова 24. 1138

8 КІМНАТ з кухнею, лазничкою, системою
коридорна. 4 кімнати з кухнею, лазнич-
кою, системою коридорна на II-гм повер-
сі при вул. Косцюшка ч. 1 а в домі „На-
родньої Гостиниці“. 1132 2—3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ГЛЮТИНА
КРИВЕЦЬКОГО

Препарат до класифікації, дотування
та утривання паперів, доку-
ментів, банкових нот, рукописів,
спілки і т. д. — Несоді можна
дістати! — Ціна 1— зол. 6—25

Праські Торги

від 11. — 18. березня 1934 р.

50% знижки на чехословацьких за-
лізничих, 33% знижки на польських
залізничних. — Візи зайві. — Інформа-
ції дає Чехословацький консулат
у Львові, вул. Корнелія Уейського 4.
де можна також дістати легітимізацію
на торги. 1141

Ширіть наш часопис!

Присилайте передплату!

Чи Пані
вже знають, що при допоміж
Рамки Зінгер
(Singercraft)

можна на звичайній домашній машині до-
шиття „Singer“ виконувати з вовни
килими (дивани), убрання, забавки і т. п.

Просимо відвідати найближчий наш магазин з метою
зазнайомитися з цим новим практичним родом праці.

Singer Sewing Machine Company
Управа: Варшава, Маршалковська ч. 115.